

Kapitola druhá Jezdci zdaleka

Talia vyskočila a rozzlobeně se na Lukase podívala. V ruce pevně svírala kouzelný kámen. „Neměl bys špehovat lidi.“

„To jsem ani nechtěl!“ Lukas zčervenal. „Jen mě zajímalo, co děláš.“

Riki přiběhl k Talie a přitiskl se k jejím nohám, takže cítila, jak jsou jeho peříčka teplá na dotek. „Je ten kluk nebezpečný, Talio?“

„Ne, není,“ odpověděla Talia. „Neměj strach.“ Nejistě se podívala na Lukase

a pak se rychle rozhodla, co udělá. Byl to kamarád. Bude mu důvěřovat.

„Zase jsi mluvila s tím ptákem,“ nakrčil čelo Lukas. „Vždyť ti nerozumí.“

„Ale rozumí!“ Talia mu ukázala svůj Mluvicí kámen a taky mu vylíčila, jak se jednou na procházce v pralese seznámila s holčičkou Sofií. Vysvětlila mu, že od ní ten kámen dostala a že teď může mluvit s kouzelnými zvířaty.

„Je to zvláštní kámen,“ zdůraznila. „Sofie jich měla plný váček, ale musí ho dostat ten správný člověk, aby fungoval.“

„Děláš si ze mě legraci?“ Lukas se zamračil. „Přece s tím ptákem nemůžeš *doopravdy* mluvit!“

„Ne, je to pravda.“ Talia nechtěla, aby ji Riki slyšel a vylekal se, a tak se naklonila blíž a zašeptala Lukasovi do ucha: „Ta dívka, co mi dala tenhle kámen, mi řekla, že kouzelným zvířatům hrozí nebezpečí.“